

عنوان مقاله:

ارتباط و پیوستگی آیات قرآن در سیر تاریخی آن و نقدی بر برخی اصطلاحات معاصر

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های قرآنی، دوره 10، شماره 14 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عباس اسماعیلی زاده - استادیار دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد

مریم نساچ - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بررسی پیوستگی میان آیات از دیرباز تا کنون مورد توجه مفسران بوده است. نخست با عناوینی چون نظم قرآن و تناسب میان آیات و سور به بررسی پیوستگی میان آنها پرداخته و فقط دید خطی - جزیی نگر داشته اند. ولی در قرن چهاردهم، مفسران و قرآن پژوهان، محققانه تر و عمیق تر و با دیدی فراتر از تناسب و نگاه جزیی نگرانه به ساختار و متن آیات پرداخته و با توجه به سیاق آنها و پیوستگی لفظی و معنایی و آوایی، به دنبال بیان پیوستگی و ارایه مجموعه ای منسجم و هماهنگی از آیات قرآنند و اعتقاد دارند که این نوع نگاه، در تفسیر صحیح آیات قرآن و برطرف نمودن برخی از اختلافات تفسیری موثر است و حتی آن را مقدمه ای برای فهم صحیح آیات قرآن می دانند. لذا در این پژوهش به واکاوی تعابیر و اصطلاحات جدید می پردازیم.

کلمات کلیدی:

تدبر، پیوستگی آیات، تفسیر ساختاری، تفسیر بنایی، تفسیر عضوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795079>

